

TOLFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 22 JUNI

Läsning 2 Kung 17:5–8, 13–15a, 18

Assyriens kung Salmanáassar besatte hela landet och tågade sedan mot Samaria och belägrade staden i tre år. Under Hoseas nionde regeringsår intog den assyriske kungen Samaria. Han förde bort israeliterna till Assyrien, och de fick bosätta sig i Halach, vid floden Havor i Gosan och i Mediens städer.

Ty israeliterna hade syndat mot Herren, sin Gud, som fört dem ut ur Egypten, undan faraos, den egyptiske kungens, förtryck. De hade dyrkat andra gudar, de hade följt bruken hos de folk som Herren hade drivit undan för israeliterna, liksom de bruk Israels kungar hade infört.

Genom alla sina profeter och siare hade Herren inpräntat detta hos Israel och Juda: "Lämna era onda vägar och håll mina bud och stadgar enligt den lag jag gav era fäder och sände till er genom mina tjänare profeterna." Men de lyssnade inte, de var lika styvnackade som sina fäder, som inte trodde på Herren, sin Gud. De förkastade hans lagar, förbundet han hade slutit med deras fäder och de varningar han gett dem. Därför blev Herren så förbittrad på israeliterna att han drev dem bort ur sin åsyn; kvar blev endast Judas stam.

Responsoriepsalm Ps 60:3–5, 12–13 (R. 7b)

R. Grip in med din högra hand, bönhör oss!

Gud, du har förkastat oss och brutit ned oss.

Din vrede har drabbat oss. Upprätta oss igen! R.

Du har kommit landet att bäva och rämna.

Hela nu dess revor, ty det vacklar.

Hårt har du prövat ditt folk,

du har slagit i åt oss rusande vin. R.

Har du, o Gud, förkastat oss,

vill du inte dra ut med våra härar?

Stå oss bi i kampen mot fienden,

ty människor kan inte ge oss hjälp. R.

Halleluja Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium Matt 7:1–5

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga – du som har en bjälke i ditt öga? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.«

TISDAG DEN 23 JUNI

Läsning 2 Kung 19:9b–11, 14–21, 31–35a, 36

Den assyriske kungen skickade sändebud till Hiskía och befallde dem: "Så här skall ni säga till Hiskía, kungen av Juda: Låt inte din Gud, som du sätter din lit till, förleda dig att tro att Jerusalem skall slippa falla i händerna på den assyriske kungen. Du har ju själv hört hur de assyriska kungarna ödelagt alla länder. Varför skulle då du bli räddad?"

Hiskía tog emot brevet av sändebuden och läste det. Sedan gick han till Herrens hus och bredde ut det inför Herren och bad: "Herre, Israels Gud, du som tronar på keruberna, du ensam är Gud och råder över alla riken på jorden. Du har gjort himmel och jord. Hör mig, Herre, och lyssna till min bön, öppna dina ögon och se. Hör hur Sanhérib smädar den levande Guden i brevet han har skickat. Det är sant, Herre: Assyriens kungar har krossat folken, skövlut deras länder och kastat deras gudar i elden. Men de var inga gudar, bara människoverk av trä och sten. Därför kunde de förstöras. Rädda oss nu, Herre, vår Gud, ur hans våld, så att alla riken på jorden får veta att du, Herre, ensam är Gud."

Då skickade Jesaja, Amos son, detta budskap till Hiskía: "Så säger Herren, Israels Gud: Vad du bett mig om när det gäller Sanhérib, Assyriens kung, har jag hört. Detta är de ord Herren riktar mot honom:

Jungfrun Sion föraktar och hånar dig.

Jerusalem, den unga flickan, skakar på huvudet åt dig.

Ty en rest skall komma från Jerusalem,

en skonad skara från Sions berg.

Herrens lidelse skall utföra detta.

Därför säger Herren så om kungen av Assyrien: Han skall inte komma in i denna stad, inte skjuta någon pil mot den, inte lyfta sin sköld mot den och inte kasta upp någon belägringsvall. Den väg han kom skall han vända tillbaka. I denna stad kommer han inte in, säger Herren, ty jag skall värna denna stad och rädda den för min och för min tjänare Davids skull."

Den natten drog Herrens ängel ut och tillintetgjorde 185 000 man i det assyriska lägret. Kung Sanhérib av Assyrien bröt upp och vände tillbaka till Níneve och stannade där.

Responsoriepsalm Ps 48:2–4, 10–11 (R. 9d)

R. Gud håller sin stad vid makt i evighet.

Stor och högtlovad är Herren
i den stad där vår Gud har sin boning.
Skönt reser sig hans heliga berg,
en fröjd för hela jorden. R.

Berget Sion längst uppe i norr,
den store konungens stad.
Gud bor i dess palats,
han har gjort sig känd som ett värn. R.

Vi tänker, o Gud, på din nåd,
när vi står i ditt tempel.
Som ditt namn, o Gud,
så når ditt lov intill jordens ändrar,
din högra hand är full av rättfärdighet. R

Halleluja Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium Matt 7:6, 12–14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.«

Om aftonen

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen Jer 1:4–10

Under Josias tid kom Herrens ord till mig:
Innan jag formade dig i moderlivet

utvalde jag dig,
innan du kom ut ur modersskötet
gav jag dig ett heligt uppdrag:
att vara profet för folken.
Men jag svarade: "Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala – jag är för ung!"
Då sade Herren till mig:
Säg inte att du är för ung
utan gå dit jag sänder dig
och säg det jag befäller dig!
Låt dem inte skrämma dig,
ty jag är med dig
och jag skall rädda dig,
säger Herren.
Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade:
Jag lägger mina ord i din mun.
I dag ger jag dig makt
över folk och riken.
Du skall rycka upp och vräka omkull,
förstöra och bryta ner,
bygga upp och plantera.

Responsoriepsalm Ps 71:1–4a, 5–6b, 15ab, 17 (R. 6b)

R. Från moderlivet har du varit mitt stöd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda och befria mig i din rättfärdighet,
hör min bön och hjälp mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo
och dit jag alltid kan fly.
Ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din godhet.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Andra läsningen 1 Pet 1:8–12

Ni har inte sett Jesus Kristus men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i utesäglig, himmelsk glädje då ni nu står nära målet för er tro: era själars räddning.

Det var denna räddning som profeterna sökte och forskade efter när de profeterade om den nåd som ni skulle få. De ville utröna vilken och vad slags tid som Kristi ande i dem syftade på när den förutsade de lidanden Messias måste utstå och den härlighet som skulle följa. Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Detta har nu kungjorts för er av dem som i helig ande, sänd från himlen, kommit till er med evangeliet, detta som änglarna längtar efter att få blicka in i.

Halleluja Jfr Joh 1:7; Luk 1:17

V. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att Herren skulle få ett folk som var berett.

Evangelium Luk 1:5–17

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.«

ONSDAG DEN 24 JUNI

S:T JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE
Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen Jes 49:1-6

Jag skall göra dig till ett ljus för andra folk
Läsning ur profeten Jesajas bok.
Hör på mig, ni fjärran länder,
lyssna, ni avlägsna folk!
Herren kallade mig
redan i moderlivet,
han nämnde mig vid namn
redan i min mors sköte.
Han gjorde min tunga till ett skarpt svärd
och gömde mig under sin skyddande hand,
han gjorde mig till en vass pil,
som han förvarade i sitt koger.
Han sade till mig:
Du är min tjänare, Israel,
genom dig skall jag visa min härlighet.
Jag tänkte:
Förgäves har jag ansträngt mig,
fruktlöst och fåfängt förött min kraft.
Ändå skall Herren ge mig min rätt,
min lön finns hos min Gud.
Nu har Herren talat,
han som skapade mig till sin tjänare
redan i moderlivet,
för att jag skulle föra Jakob tillbaka
och låta Israel samlas hos honom.
Så skulle jag vinna ära inför Herren
och min Gud vara min styrka.
Han säger:
Det är inte nog att du är min tjänare,
som upprättar Jakobs stammar
och för tillbaka Israels överlevande,
jag skall göra dig till ett ljus för andra folk,
för att min räddning skall nå över hela jorden.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 139:1-3, 13-15 (R. 14a)

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du utransakar mig och känner mig.

Vare sig jag sitter eller står vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån. R

Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen.
Ty du har skapat mina njurar,
du vävde mig i min moders liv. R.

Jag tackar dig för att jag är danad så underbart,
förunderliga är dina verk, det vet min själ.
Benen i min kropp var inte dolda för dig
när jag bereddes i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

Andra läsningen Apg 13:22–26

Paulus sade i synagogan i Antiochia i Pisidien: »Gud upphöjde David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.«

Halleluja Luk 1:76

V. Du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Evangelium Luk 1:57–66, 80

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladde sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom. Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

TORSDAG DEN 25 JUNI

Läsning 2 Kung 24:8-17

Jójakin var arton år då han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans mor hette Nechúshta, Elnátans dotter, från Jerusalem. Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, alldeles som hans far gjort.

Vid denna tid drog den babyloniske kungen Nebukadnéssars trupper upp mot Jerusalem, och staden belägrades. Nebukadnéssar kom sedan själv efter, medan hans trupper ännu omringade staden. Då överlämnade sig Jójakin, kungen av Juda, åt den babyloniske kungen tillsammans med sina rådgivare, ämbetsmän och hovmän.

Det var i sitt åttonde regeringsår som kungen av Babylonien gjorde Jójakin till sin fånge. Han förde bort alla skatter både i Herrens hus och i kungens palats. Han plundrade Herrens tempel på allt av guld som Salomo, Israels kung, hade låtit tillverka, så som Herren hade sagt. Han förde bort hela Jerusalem i fångenskap, alla ämbetsmän och besuttna, tillsammans 10 000, och vidare alla hantverkare och smeder. Bara de fattigaste i landet blev kvar.

Jójakin förde han bort till Babylon. Också kungens mor, hans hustrur och hovmän och hövdingarna i landet deporterade han från Jerusalem till Babylon, därtill alla besuttna, 7 000, och 000 i hantverkare och smeder, allesammans stridsdugliga. Den babyloniske kungen förde dem med sig i fångenskap till Babylon. Han insatte Jójakins farbror Mattánja som kung efter honom och ändrade hans namn till Sidkía.

Responsoriepsalm Ps 79:1-5, 8-9 (R. jfr 9)

R. Herre, rädda oss, ditt namn till ära.

Gud, hedningarna har trängt in i ditt eget land,
de har orenat ditt heliga tempel,
de har gjort Jerusalem till en stenhop.
De har gett dina tjänares kroppar
till mat åt himlens fåglar,
dina frommas kött åt markens djur. R.

De har utgjutit deras blod som vatten,
runt omkring Jerusalem,
och ingen finns som begraver dem.
Vi har blivit till vanära för våra grannar,
till spott och hån för dem som bor omkring oss. R.

Hur länge, Herre? Skall du vredgas för alltid?
Hur länge skall din nitälskan brinna som eld?
Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull. R.

Halleluja Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min Fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium Matt 7:21-29

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja. På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?' Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni onskans hantlangare!'

Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade, och raset blev stort.«

När Jesus hade avslutat detta tal, var folket överväldigat av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärda.

FREDAG DEN 26 JUNI

Läsning 2 Kung 25:1-12

Sidkía bröt med kungen av Babylonien, och under hans nionde regeringsår, på tionde dagen i tionde månaden, kom den babyloniske kungen Nebukadnéssar tågande mot Jerusalem med hela sin här. Han inringade staden och kastade upp en vall omkring den. Belägringen varade ända till kung Sidkías elfte regeringsår.

På nionde dagen i fjärde månaden, när hungersnöden blivit så svår att folket inte hade någonting att äta, inleddes stormningen av staden. Under natten lämnade kungen och alla soldaterna den omringade staden genom en port mellan de båda murarna invid den kungliga trädgården. Han tog vägen mot Jordandalen, men den kaldeiska hären förföljde honom och hann upp honom i öknen vid Jériko. Då övergav alla hans krigare honom och skingrades. Kaldeerna grep honom och förde honom till den babyloniske kungen i Rivla. Denne rannsakade Sidkía och lät inför hans ögon avrätta hans söner. Därefter fick Sidkía ögonen utstuckna. Han slogs i bojor och fördes till Babylon. Folket förs bort till Babylonien.

På sjunde dagen i femte månaden – det var i kung Nebukadnéssars nittonde regeringsår i Babylonien – kom Nebusáradan, som var befälhavare för livgardet och en av den babyloniske kungens betrodda män, till Jerusalem. Han brände ner Herrens hus och kungens palats, ja, alla hus i Jerusalem, alla stormanshus, stack han i brand. Och de kaldeiska trupper som stod under hans befäl rev ner murarna runt Jerusalem. De soldater som var kvar i staden och de som deserterat till den babyloniske kungen fördes bort av gardesbefälhavaren Nebusáradan, liksom de kvarvarande hantverkarna. Men av de fattigaste i landet lämnade han kvar några som skulle bruka vingårdar och åkrar.

Responsoriepsalm Ps 137:1–6 (R. jfr 6a)

R. Måtte jag alltid tänka på dig!

Vid Babels floder satt vi och grät,
när vi tänkte på Sion,
i pilträden som stod där hängde vi upp våra harpor. R.

De som höll oss fångna befallde oss att sjunga,
våra plågoandar krävde att vi skulle vara glada:
"Sjung för oss en sång om Sion!" R.

Hur skulle vi kunna sjunga Herrens sång
när vi är i främmande land?
Nej, om jag glömmer dig, Jerusalem,
så må min högra hand förtvina. R.

Min tunga må fastna vid min gom,
om jag inte längre tänker på dig,
om jag inte låter Jerusalem
vara min högsta glädje. R.

Halleluja Matt 8:17

V. Han tog våra sjukdomar,
och han lyfte av oss våra plågor.

Evangelium Matt 8:1–4

När Jesus gick ner från berget, följde stora folkskaror med honom. Då kom en spetälsk fram och föll ner för honom och sade: "Herre, vill du, så kan du göra mig ren." Jesus sträckte ut handen och rörde vid honom och sade: "Jag vill. Bli ren!" Genast blev mannen ren från sin spetälska. Men Jesus sade till honom: "Säg det inte till någon, men gå och visa upp dig för prästen och ge det offer som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem."

Kroppens lampa är ögat. Om ditt öga är ogrumlat får hela din kropp ljus, men om ditt öga är fördärvat blir det mörkt i hela din kropp. Om nu ljuset inom dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret.

LÖRDAG DEN 27 JUNI

Läsning Klag 2:2, 10-14, 18-19

Skoningslöst skövlade Herren
Jakobs städer och byar,
raserade i sin vrede
alla fästen i Juda.
Han störtade och skändade
riket och dess furstar.

De äldste i Sion
sitter tigande på marken
med jord på huvudet
och klädda i säckväv.
Jerusalems unga kvinnor
sänker huvudet mot jorden.

Mina ögon är söndergråtna,
mitt inre i uppror.
Min livskraft har runnit bort,
ty mitt folk går under.
Barn och dibarn förgås
på stadens gator.

De tigger sina mödrar
om bröd och vin.
De segnar ner likt sårade
på gatorna i staden,
de ger upp andan
i sina mödrars famn.

Vad skall jag säga om dig,
vad skall jag likna dig vid, Jerusalem?
Vad skall jag jämföra dig med
för att trösta dig, Sion?
Din nöd är ändlös som havet
- vem kan bota dig?

De syner som dina profeter såg
var lögn och bländverk.

De visade dig inte din skuld,
så att ditt öde kunde vändas.
Falska och förledande
var deras profetord.

Ropa högt till Herren,
klaga, dotter Sion!
Låt tårarna strömma som en flod
dag och natt,
unna dig ingen vila,
låt inte dina ögon få ro.

Stig upp om natten och ropa
vid början av varje vakt,
töm ut ditt hjärta som vatten,
öppna dig inför Herren.
Sträck dina händer mot honom
i bön för dina barns liv,
de som förgås av hunger
i varje gathörn.

Responsoriepsalm Ps 74:1–7, 20–21 (R. 19b)

R. Glöm inte för alltid dina förtryckta.

Gud, varför har du så länge förkastat oss?
Varför brinner din vrede mot fåren i din hjord?
Tänk på din menighet, som du fordom förvärvade,
den stam som du gjorde till din egen,
tänk på Sions berg, där du har din boning. R.

Vänd dina steg till den plats
där förödelse råder utan ände
– allt har ju fienden fördärvat i templet.
Dina motståndare har skränat på din heliga plats,
de har satt upp sina tecken som rätta tecken.
Det var en syn, som när man höjer yxor mot en skog. R.

Alla dess snidverk har de krossat med yxa och bila.
De har satt eld på din helgedom
och orenat ditt namns boning ända till grunden. R.

Tänk på förbundet,
ty våldsnästen finns i varje vrå i landet.
Låt den förtryckte vika tillbaka med skam,

låt den betryckte och den fattige lova ditt namn. R.

Halleluja Matt 8:17

V. Han tog våra sjukdomar,
och han lyfte av oss våra plågor.

Evangelium Matt 8:5–17

Vid den tiden, då Jesus gick in i Kafárnaum, kom en officer fram till honom och bad om hjälp: "Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor." Jesus sade: "Skall då jag komma och bota honom?" Officeren svarade: "Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det."

Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: "Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder." Och till officeren sade Jesus: "Gå. Du trodde och det skall ske." Och i det ögonblicket blev pojken frisk.

Jesus kom hem till Petrus och fick se hans svärmor ligga sjuk i feber. Han rörde vid hennes hand, och då lämnade febern henne, och hon steg upp och betjänade honom.

På kvällen förde man till honom många som var besatta. Han drev ut andarna med sitt ord och botade alla sjuka, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: Han tog våra sjukdomar, och han lyfte av oss våra plågor

TRETTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 28 JUNI

Första läsningen 2 Kung 4:8–11, 14–16a

En dag kom Elisha till Shunem. Där bodde en rik kvinna, som övertalade honom att komma och äta hos henne. I fortsättningen tog han in där och bjöds på mat var gång han hade sina vägar åt det hållet. Och kvinnan sade till sin man: »Vet du, jag är säker på att han som brukar komma hit till oss är en gudsman, en helig man. Vi kan väl ordna med ett litet rum uppe på taket och sätta dit en säng, ett bord, en stol och en lampa, så kan han bo där när han kommer till oss.«

Nästa gång Elisha kom dit tog han in på rummet och övernattade där. Han frågade sin tjänare Gechasi: »Finns det ingenting man kan göra för henne?« Gechasi svarade: »Hon har ingen son, och hennes man är gammal.« Elisha lät Gechasi kalla på henne, och hon kom och stannade i dörröppningen. Då sade Elisha: »Nästa år vid den här tiden skall du hålla en son i dina armar.«

Responsoriepsalm Ps 89:2-3, 16-19 (R. jfr 2a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 657. När den läses används följande text:

R. Jag vill sjunga om Herrens nåd i evighet.

Om Herrens nåd vill jag alltid sjunga,
för alla tider göra din trofasthet känd.
Jag säger: Din nåd är befäst för evigt,
i himlen består din trofasthet. R.

Lyckligt det folk som vet att hylla dig,
Herre, de får vandra i ditt ansiktes ljus.
De gläder sig ständigt över ditt namn
och jublar över din rättfärdighet,
ty du är deras styrka och glans. R.

Genom din ynnest vinner vi seger,
ty vår sköld tillhör Herren,
vår kung tillhör Israels Helige. R.

Andra läsningen Rom 6:3-4, 8-11

Alla vi som har döpts in i Kristus Jesus också har blivit döpta in i hans död. Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi skall leva i ett nytt liv, så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.

När vi nu har dött med Kristus är vår tro att vi också skall leva med honom. Vi vet ju att Kristus har uppväckts från de döda och inte mer skall dö. Döden är inte längre herre över honom. När han dog, dog han bort från synden, en gång för alla. När han nu lever, lever han för Gud. Så skall också ni se på er själva: i Kristus Jesus är ni döda för synden men lever för Gud.

Halleluja 1 Pet 2:9

V. Ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk,
Guds eget folk som skall förkunna hans storverk.
Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

Evangelium Matt 10:37-42

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Den som älskar far eller mor mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig. Den som inte tar sitt kors och följer efter mig är inte

värd att tillhöra mig. Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.

Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot den som har sänt mig. Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön, och den som tar emot en rättfärdig därför att det är en rättfärdig, han skall få en rättfärdigs lön. Och den som ger bara så mycket som en bägare friskt vatten åt en av dessa små därför att det är en lärjunge – sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön.«

Om aftonen

S:T PETRUS OCH S:T PAULUS, APOSTLAR
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen Apg 3:1-10

Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen. Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde tiggas av dem som besökte templet. När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in, bad han om en allmosa. De fäste blicken på honom, och Petrus sade: »Se på oss!« Mannen såg spänt på dem och väntade sig att få något av dem. Men Petrus sade: »Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!« Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister. Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud. Allt folket såg honom gå omkring och prisade Gud. Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tiggas utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom.

Responsoriepsalm

Ps 19:2-5 (R. jfr 5)

R. Över hela jorden nådde deras ord.

Himlarna förkunnar Guds ära,
och fästet vittnar hans händers verk.
Den ena dagen talar därom till den andra,
den ena natten kungör det för den andra. R.

Det är inget tal eller ljud vars ljud inte hörs.
de sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Andra läsningen Gal 1:11-20

Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob. Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

Halleluja Joh 21:17d

V. Herre, du vet allt;
du vet att jag har dig kär.

Evangelium Joh 21:15-19

När Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar och de hade ätit, sade han till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.« Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina får.« Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete. Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spänna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.« (Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhålliga Gud.) Sedan sade han till honom: »Följ mig!«